

Blokfluitensemble en 'Cantica Sacra' in verfijnde harmonie

STEENWIJK — De Interkerkelijke Cantorij, Cantica Sacra (Gewijde Zangen), heeft in Steenwijk in de afgelopen jaren naam gemaakt met de vertolking van oude en nieuwe kerkmuziek. Het koor gaf zaterdag, samen met een blokfluitensemble uit Groningen, een afwisselend beeld van kerkmuzikale composities uit verschillende stijlperiodes.

Het publiek, dat zo'n tweehonderd plaatsen bezette, luisterde ingespannen naar de verrichtingen van koor en houtblazers. Met name in de onbegeleide motetten kwam het koor tot een verfijnde voordracht. Om de romantische muziek van Bruckner volledig tot zijn recht te laten komen is veel ademsteun en souplesse nodig. In deze compositie, die werd geschreven bij de ingebruikname van een kerk, wordt aan alle stemmen van het koor evenveel waarde gehecht. Dirigente Claartje van Dokkum leidde suggestief het lange muzikale lijnenspel.

Cantica Sacra heeft het repertoire in de laatste jaren uitgebreid met grote kerkmuzikale composities. In de koraalcantate over 'Was Gott tut, das ist wohlgetan' namen de sopranen de leiding. Stralend klonken de variaties over het gezang door de Grote Kerk. Pachelbel en Buxtehude wijzen in hun stijl richting Bach. Teksten worden in de harmoniën gekleurd, zodat een neergaande lijn in 'Elend'(ellende) extra accent krijgt. Veel aandacht werd geschonken aan deze interpretatie, waarbij de dames over het algemeen meer beantwoorden aan de barokke passie dan de heren.

In de eenvoudige koraalbewerking van Homilius kwam het koor weer tot een lenige voordracht. Deze werken liggen wat 'zwaar' in het gehoor, maar zijn dankzij hun fugatische opbouw boeiend om naar te luisteren. Stephan van Dokkum begeleidde accuraat, zonder te overheersen. Bij een uur kerkmuziek had het mogen blijven. Door het tamelijk overladen programma werd veel van ieders concentratie gevraagd.

Het blokfluitensemble speelde

de dansen uit de hoofde periode voorbeeldig. Vooral de Galliard van Holborne was een juweeltje en het ensemble voelde zich hoorbaar prettig in deze mousserende fluitmuziek. Moeilijker ging het met de breed uitgesponnen lijnen in de muziek van de onvolprezen Engelse luitist Dowland. Het 'Lachrimae antiquae' kennen we in een Nederlandse bewerking uit Valerius Gedenckklanck: 'Mijn ziele treur!' Toen koor en blokfluitisten zich scharden rond de lichtvoetige madrigaaltjes van Morley, Vecchi en Frederici sloeg de (muzikale) vonk over. Onbevangen werden deze wereldlijke meerstemmige composities uitgevoerd.

De speel- en zingvreugde spatte er van af en werkte aanstekelijk. Terecht werd als toegift gekozen voor het ondeugende madrigaal van Vecchi. Met de wens te genieten van muziek, een vriendelijke gezicht en een goed glas wijn (Drei schone Dinge fein) besloot dit zomeravondconcert.

Dick Idema